

HORS ÀLBUM

NÚMERO 11 - ANY II - OCTUBRE 2023

ELS RETRATS DE GERMAINE

1933-1945. Hergé, a casa, en la intimitat, pren la seva esposa Germaine de model per a dibuixar. D'aquí en sortirà un bon grapat de retrats.

Germaine Kieckens (7 de maig de 1906 - 26 d'octubre de 1995) va ser la primera esposa d'Hergé (es va casar dues vegades). Al febrer de 1928 és contractada com a secretària personal per mossèn Norbert Wallez, director de *Le Vingtième Siècle*, poc després del retorn de Georges del servei militar. Un any més tard inicien un festeig que conclourà en casament.

El 20 de juliol de 1932 contrauen matrimoni. Germaine és descrita com una pèl-roja enèrgica i decidida. La parella, que mai no va tenir fills, vivia aparentment feliç fins a principis dels anys cinquanta. Molt s'ha especulat sobre els problemes de convivència, fins i tot s'ha arribat a dir (sense gaire fonament, tot sigui dit) que el personatge de la Castafiore evoca, en certa manera, comportaments de Germaine des de la perspectiva d'Hergé.

La convivència del matrimoni va anar deteriorant-se de tal manera que, apressat Hergé per diversos episodis de crisis nervioses, en què s'al·lega com a causa un excés de dedicació al treball, el matrimoni inicia una crisi final a partir del 1958 que desemboca en una ruptura definitiva el 1960. Aquesta ruptura és propiciada pel romanç secret que George mantenia des del 1956 amb l'atractiva Fanny Vlamynck, una jove colorista dels Studios Hergé, que havia estat contractada uns mesos abans.

El festeig amb Germaine va durar quatre anys i el seu procés

de divorci disset: el va obtenir el 1975; encara que en aquest període de temps van mantenir una cordial convivència. De fet, van continuar compartint casa seva a Céroux-Mousty durant els caps de setmana. Germaine mor amb 89 anys a l'octubre del 1995, sense arribar a comprendre com Tintín havia arribat a convertir-se en un mite del còmic, malgrat reconèixer el talent d'Hergé i que el seu suport cap a la seva feina sempre va ser incondicional (com a última curiositat, cal atribuir-li la idea del nom de Haddock).

Al llarg dels 24 anys de vida junts, la Germaine serà l'atenta col·laboradora del seu marit, i jugarà un

... Llegia molt. Per què el va anomenar Milú, al gos? No ho sabia dir. A més, a George no li agradaven els gossos. D'altra banda, li encantaven els gats; en un moment, en teníem deu...

... Vaig inventar el nom Haddock. Vam menjar eglefí fumat, eglefí. Quan Hergé va preguntar com podríem anomenar el capità, de seguida ho vam trobar. Pel que fa a Dupont i Dupond, eren el seu pare Alexis i el seu oncle Léon, dos inseparables...

Però hi ha una influència encara més important, encara que més impalpable, que Germaine va exercir sobre l'art d'Hergé. Germaine, o més aviat el cos de Germaine, que sovint era dibuixat per Georges en escenes de la vida quotidiana o, excepcionalment d'una manera més "minimalista", quan va acabar acceptant d'interpretar unes expressions que Georges mai abans havia pogut dibuixar. "Ella va ser, com apunta Pierre Assouline, "la seva model principal, juntament amb els seus gats. Estirada o asseguda, sovint vestida, però de vegades nua".

paper decisiu en la seva carrera. Va compartir amb ell els anys decisius de la creació de Tintín, donant-li suport quan estava desbordat de feina, fins i tot en tasques ingrates: retocs, lletres, ombrejats, etc. I també el va recolzar molt en els seus moments de depressió. Fins al final dels seus dies, Hergé continuarà reunint-se amb Germaine un cop per setmana a la seva vila de Céroux –Mousty. Ella seguirà sent per sempre l'Hergée d'Hergé (en Georges havia sobrenomenat la seva dona Hergée, la qual cosa diu molt de la seva complicitat).

Després d'haver preferit sempre l'anonimat, Germaine Kieckens poques vegades acceptava parlar de la seva vida amb Hergé. Aquí teniu alguns fragments de les seves rares entrevistes:

"Georges va fer caricatures. Va ser mossèn Wallez qui el va animar a crear un personatge, un adolescent amb un gos petit, i a portar-lo de viatge. Així va començar tot. En cas contrari, Georges hauria continuat fent il·lustracions i títols...

